

domsskylden skal han, hvis han bygger sig et Hus, betale baade af Grundens og af Husets.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne henvende en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Fibiger. Det ærede Medlem udtalte i Gaar, at det, der skulde opnaas, var, at det blev lettere at flytte ud fra Byerne og faa eget Hjem. Deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem. Men saa burde det ærede Medlem ogsaa gaa med til at erstatte de nuværende Ejendomsskatter med en Grundskyld, thi saa blev det netop lettere at flytte ud og bygge sig et eget Hjem. Det maa nemlig ikke, naar vi nu forhaabentlig staaar ved Overgangen fra Ejendomsskyld til Grundskyld, glemmes, hvor uretfærdig og meningsløs den nuværende Ejendomsskyld er, hvorledes den hemmer Energien og Initiativet og straffer den dygtige til Fordel for den udygtige.

Om Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke sige meget. Jeg skal kun nævne nogle af de Ting, der binder Grundskyldsprincippets Virkninger, og som derfor efter min Mening er af det onde og bør ændres i Udvalget. Som jeg allerede nævnte i Gaar, er det vanskeligt at gaa fra eet Skattegrundlag til et andet. Paa Landet ligger Vanskelighederne deri, at samtidig med, at vi siden 1903 er gaaet over fra de gamle Hartkornsskatter til Ejendomsskylden, er der stadig foregaaet en Forskydning af Skatterne bort fra de store Ejendomme og ned paa de mindre, de mellemstore og de jordløse Huse. Naar vi nu gaar over til en Grundskyld, vil der ske en Forskydning i modsat Retning. For at modvirke dette har Ministeren foreslaaet, at alle Landkommuner skal deles i to Grupper: en landbrugsmæssig og en ikke-landbrugsmæssig. Lovforslaget bestemmer i øvrigt for Landkommunernes Vedkommende, at den nuværende Del af de gamle Hartkornsskatter, nemlig en Femtedel, skal nedfældes med sit nuværende Beløb som en Gammelskat paa enhver Ejendom. Ejendomsskylden skal ophæves i sin nuværende Form og erstattes med en Grundskyld, men en Del af den gamle Ejendomsskyld skal nedfældes paa de Ejendomme, der kommer indenfor den ikke-landbrugsmæssige Gruppe. Kommunerne faar endvidere Lov til at ligne en Del af de kommunale Skatter som kommunal Ejendomsskyld eller Bygningsafgift, hvilket sidste jeg mener er et mere rigtigt Udtryk, og endvidere faar Kommunalbestyrelserne Ret til at indføre en Grundstigningsskyld.

Ser man først paa Nedfældningen af de

gamle Hartkornsskatter, maa det jo siges, at selve Princippet er rigtigt. Vi staaar her overfor en virkelig gammel Grundbyrde, hvad Ejendomsskylden jo langtfra er, som det blev nævnt i Gaar. Men selv om selve Princippet er rigtigt og vi virkelig her staaar overfor en gammel Grundbyrde, er jeg dog enig med det ærede Medlem Hr. Pinholt i, at det er ikke saa lidt betænkeligt at gaa til en Nedfældning af disse gamle Hartkornsskatter. Nedfældes de gamle Hartkornsskatter som en Gammelskat, vil det medføre megen Uensartethed baade mellem de enkelte Ejendomme og særlig stærkt mellem de enkelte Kommuner. Hvis den Hartkornsskat, der her er Tale om, var en Hartkornsskat til Staten, der havde den samme Højde i alle Kommuner, vilde det sikkert være meget lettere at gaa til en Nedfældning af den som en Gammelskat. Det ærede Medlem Hr. Pinholt nævnte Eksempler paa, hvor høj Hartkornsskatten var i enkelte Kommuner. Jeg kan oplyse, at Hartkornsskatten i St. Hans Landsogn i Odense er oppe paa 180 Kr. pr. Td. Hartkorn. I en Kommune som Hørsholm Nord for København er Hartkornsskatten oppe paa 135 Kr. pr. Td. Hartkorn. I enkelte Kommuner er Hartkornsskatten kun meget lille. Det er givet, at hvis vi gaar til at nedfælde disse gamle Hartkornsskatter som en Gammelskat, vil Gammelskatten komme til at ligge i meget uensartet Højde i de forskellige Kommuner. Naar det ærede Medlem Hr. Pinholt talte om Uensartetheden mellem de enkelte Ejendomme, tænkte det ærede Medlem sikkert paa jyske Forhold, og jeg vil ogsaa tro, at i Kommuner, hvor der er nyopdyrkede Arealer, er det, ogsaa af Hensyn til Forholdet mellem de enkelte Indbyggere indenfor Kommunen, betænkeligt at gaa til en Nedfældning af disse gamle Hartkornsskatter. Endelig maa jeg ogsaa sige, at det tydeligt fremgaar af Lovforslagets hele Teknik, at det, den højtærede Indenrigsminister har villet forebygge, er for stærke Forskydninger af Skatterne bort fra de ikke-landbrugsmæssige Ejendomme over til de landbrugsmæssige, og naar den højtærede Indenrigsminister har været nødsaget til at indføre visse Bestemmelser for at hindre en for stærk Forskydning i den Retning, forekommer det mig, at der ogsaa kunde være god Grund til at gaa bort fra den foreslaaede Nedfældning af de gamle Hartkornsskatter, idet disse jo særlig vil falde paa den landbrugsmæssige Gruppe. Dertil kommer endelig, at dersom Grundskylden er mere retfærdig end Hartkornsskatten, vil det være en Fordel at faa saa